

Turi Tímea

A fiú kiáltozása a lépcsőházból

Jó annak, aki változik.
Ő visszatérhet. Én nem.
És nem azért, mert az agancsom
beleakadna az ajtófélfába.
Nem csak én alakultam, hanem a ház is:
mert amit nem gondolnak, az is átalakul.
A változatlan rend a munka,
a rendetlenség növekszik magától:
a lom, a por, a lejárt újságok, az ósdi ételhordók
mint a moha, mint a penész, burjánzanak.

És különben is: nem szarvas, hanem kígyó.
Úgy hagytam el a szülői házat, mint aki menekül,
és a levetett bőröm hátrahagytam.
Úgy őriztéték, mint egy múzeum.

Én nem változom, én vedlek.
De nélkülem a bőröm mit sem ér.
Nem is értem, az ajtóban állva mit kiáltoztok.